

Helse- og omsorgsdepartementet

Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

Helse- og sosialavdelingen

Deres ref.: 201101755

Vår ref.: 2011/5181 MSL

Vår dato: 06.10.2011

Høringsuttalelse til forslag til forskriftsendringer og nye forskrifter som følge av Prop. 91 L (2010-2011) lov om kommunale helse- og omsorgstjenester

I denne høringsuttalelsen gir Fylkesmannen i Østfold kommentarer til forslag til ny forskrift om kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter (høringsnotatet kapittel 3) og forslag til ny forskrift om kommunens dekning av utgifter til helse- og omsorgstjenester (høringsnotatet kapittel 6).

Fylkesmannen i Østfold viser til høringsbrev av 4. juli 2011 fra Helse- og omsorgsdepartementet. Høringen gjelder forslag til forskriftsendringer og nye forskrifter som følge av Prop. 91 L (2010–2011) Lov om kommunale helse- og omsorgstjenester.

Uttalelse til ny forskrift om kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter (høringsnotatet kapittel 3) – mangelfull vurdering av administrative og økonomiske konsekvenser

Forskriften skal regulere kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter innlagt på sykehus etter somatisk behandling. Etter forskriften § 8 skal Fylkesmannen være klageinstans for brudd på forskriften §§ 3 til 7. Dette er en *ny oppgave* for Fylkesmannen. Både kommunen og spesialisthelsetjenesten gis klagerett.

Fylkesmannen i Østfold har ingen innvendinger mot at Fylkesmannen blir klageinstans i disse sakene. Vi ser det som naturlig at oppgaven legges til oss. Det vi imidlertid savner i høringsnotatet, er en vurdering av hvilke administrative og økonomiske konsekvenser forslaget vil få for Fylkesmannen. I notatet avsnitt 3.6 Administrative og økonomiske konsekvenser av forslagene er dette ikke berørt.

Uttalelse til ny forskrift om kommunens dekning av utgifter til helse- og omsorgstjenester (høringsnotatet kapittel 6) – refusjonsordningene bør harmoniseres og forenkles

I forslaget til forskrift har departementet tenkt å videreføre dagens refusjonsbestemmelser – også bestemmelsen om unntak fra oppholdsprinsippet i sosialtjenesteloven § 10-1 annet ledd. Departementet tar imidlertid sikte på å kartlegge omfanget av, og behovet for, refusjonsordningen. Derfor ber dere om høringsinstansenes syn på dagens refusjonsordning og behovet for å videreføre ordningen.

Fylkesmannen i Østfold har en viss erfaring fra denne typen problemstillinger, da vi avgjør tvister ved uenighet mellom kommunene (sosialtjenesteloven § 10-3). Vår oppfatning er at ordningen er egnet til å skape vanskelige og unødvendige konflikter mellom kommuner. Vi opplever at den opprinnelige oppholdskommunen i mange tilfeller går langt i å prøve å slippe å refundere utgifter institusjonskommunen har hatt. Institusjonskommunen har kanskje trodd at det var oppnådd enighet om at et visst antall tjenester skal refunderes, mens den opprinnelige oppholdskommunen bestrider dette. Dessuten vil den opprinnelige oppholdskommunen ha mindre interesse enn institusjonskommunen i å oppnå enighet forut for inntak i institusjonen – noe som heller ikke akkurat stimulerer til enighet og samarbeid. Slik vi ser det, blir det da litt tilfeldig hvilke kommuner som får nytte godt av ordningen. Om dette taler for å oppheve dagens ordning på sikt, har vi ingen formening om, men vi ber departementet ta synspunktene i betraktning.

Videre ser vi ikke behovet for videreføre skillet mellom helseinstitusjoner og andre institusjoner når det gjelder refusjoner etter bestemmelsen. Derfor foreslår vi at § 2 tredje ledd i forskriftsforslaget tas bort, slik at bestemmelsen også vil gjelde helseinstitusjoner. Slik får vi en harmonisering og forenkling av ordningene. Vi mener dette bør gjelde uavhengig av om departementet velger å opprettholde, justere eller oppheve unntaket fra oppholdsprinsippet.

Hvis unntaket fra oppholdsprinsippet oppheves og/eller refusjonsordningene harmoniseres, forutsetter vi at det legges til rette for at eventuelle urimelige skjevheter kan kompenseres på andre måter, for eksempel gjennom ulike tilskuddsordninger. Slik kompensasjon kan være aktuelt både overfor institusjonskommuner og overfor andre kommuner som av ulike årsaker kommer uforholdsmessig dårlig ut, for eksempel ”feriekommuner” (kommuner som deler av året får en kraftig økning av utgifter som følge av oppholdsprinsippet) eller kommuner som har særlig ressurskrevende brukere.

Med hilsen

Dette dokumentet er elektronisk godkjent av

Elisabeth Lilleborge Markhus e.f.
fylkeslege

Morten Slettmyr
rådgiver

Saksbehandler: Morten Slettmyr, tlf.: 69 24 74 31